

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18695/2024
10.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обојица из .., чији је заједнички пуномоћник Дејан Станић, адвокат из ..., против тужених Општина Стара Пазова, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Стара Пазова и Јавног комуналног предузећа ЈП Стара Пазова, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 2175/23 од 05.06.2024. године, у седници одржаној 10.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 2175/23 од 05.06.2024. године у преиначујућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 420/20 од 10.10.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцу АА солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате износ од 200.000,00 динара, и то за претрпљене физичке болове 100.000,00 динара и за претрпљени страх 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а тужиоцу ББ на име материјалне штете солидарно исплате износ од 272.758,44 динара са законском затезном каматом од 26.11.2019. године до исплате, док је захтев тужиоца ББ за исплату износа од 100.000,00 динара на име нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности и захтев за исплату законске затезне камате на износ од 272.758,44 динара за период од 08.09.2015. године до 26.11.2019. године, одбијен. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 296.195,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 2175/23 од 05.06.2024. године, ставом првим изреке, жалбе тужених су делимично уважене, а делимично одбијене и првостепена пресуда је потврђена у побијаном делу којим су обавезани тужени да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и претрпљени страх солидарно исплате износ од по 50.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је захтев тужиоца АА за исплату

износа од по још 50.000,00 динара за наведене видове нематеријалне штете са законском затезном каматом одбијен. Ставом другим изреке, потврђена је првостепена пресуда у обавезујућем делу одлуке о накнади материјалне штете тужиоцу ББ у износу од 136.379,22 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је захтев тужиоца за исплату износа од 136.379,22 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и у побијаном делу одлуке о исплати законске затезне камате на досуђени износ материјалне штете од 136.379,22 динара за период од 26.11.2019. године до 10.10.2023. године, одбијен. Ставом трећим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка, тако што су обавезани тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 172.404, 00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате и одбијен захтев за исплату законске затезне камате од пресуђења до извршности одлуке. Ставом четвртим изреке, одбијени су захтеви тужилаца и тужене Општина Стара Пазова за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом петим изреке, обавезани су тужиоци да туженој Општини Стара Пазова солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 13.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у преиначујућем делу тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужиоци су поднели 11.09.2018. године. Тужилац АА је тужбеним захтевом тражио исплату износа од 300.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете, а тужилац ББ исплату износа од 100.000,00 динара на име накнаде материјалне штете. Тужилац ББ је у поднеску од 16.04.2019. године преиначио тужбу повећањем захтева потражујући износ од 272.758,44 динара име накнаде материјалне штете. Вредност предмета спора у односу на сваког од тужилаца појединачно, који нису јединствени супарничари у смислу одредбе члана 210. ЗПП не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужилаца није дозвољена.

Без обзира што је одлука у делу преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим споровима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**